

Konya Güherçile Fabrikası - Larende

19. yüzyılın ortalarında Konya için buğday, arpa, yulaf, çavdar, fasülye, fink, nohut, mercimek gibi tarım ürünleri çok önemliydi. Bu önem, Konya mahsulünün şehirler arası ve uluslararası pazarlarda tercih edilmesinden kaynaklanmaktadır. Ancak ulaşımdaki problemlerden dolayı, ihtiyaç veya üretim fazlası ürünlerin çok azı şehir dışına satılabilmekte, elde kalanlar ise heba olmaktadır. Bu yüzden Konyalı çiftçiler, kendi ihtiyaçlarını karşılayacak kadar arazi ekmişlerdir.

Ayakkabıcılık, saraciye (saraçlık), debbağciye (dericilik) sanayide önde gelen iş kollarındandı. Devlete ait bir güherçile (barut) fabrikası mevcuttu. Sınai ürün olarak alaca, seccade, halı, kilim, keçe, keten bezi, ipek, gümüş, sırmalı hayvan takımları, gem, kahve değirmeni, tüfenk, tabanca, mikras (kesici alet, makas), kalemtraş, bal mumu, kök boya vardı.

Osmanlı döneminde Konya tarım ürünlerinin ve sanayi mamullerinin hepsini çarşıda bulmak mümkündü. Alâaddin Tepesi civarında olan

Güherçile Fabrikası Konya'nın ilk sanayi tesislerinden birisidir. 1834 yılında yapılmıştır. 1880 yılında, fabrikada büyük bir yangın yaşanmıştır. 1883'de ise Padişah 2. Abdülhamid'in emriyle yeniden yapılmış, zamanla kapasitesi artırılmıştır. Fabrikada 1890 yılında yıllık 135.000 kıyye (okka, 400 dirhemlik ağırlık ölçüsü) üretim gerçekleştirilmiştir. Fabrikaya 1918'de bir de siyah barut yapım ünitesi eklenerek askeriye bağlanmıştır. Cumhuriyet'in ilanından sonra kapatılan fabrika, bugünkü Kızılay Hastanesi'nin bulunduğu yol üzerinde, Larende'de idi.

Konya çarşısının 19.yüzyılın ortalarında, şehrin batı yönünde gelişimini tamamlayan kısmına Sûk-i Atîk (Eski çarşı), Alaaddin Tepesi'nden Mevlana Türbesi'ne, doğuya doğru yayılmış olanına da Sûk-i Cedîd'e (Yeni Çarşı) denmektedir. Sûk-i Cedîd'de Kayalı Park civarında üstü kurşunla kaplı, dokuz kubbeli, üç girişli ve giriş kapıları demir, kargir bedesten (Uzun Bedesten) uzun yıllar Konya ticaretinin merkezi konumundadır.